

ВОЛОДИМИР БІЛЕНКО

«Я ТІЛЬКО ХАТОЧКУ В ТІМ РАЇ...»

ВАЖКИЙ ШЛЯХ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА ДО МРІЇ, ЯКА НЕ ЗБУЛАСЯ

Назва й підназва пропонованої книжки «Я ТІЛЬКО ХАТОЧКУ В ТІМ РАЇ...». Важкий шлях *Тараса Шевченка* до мрії, яка не сповнилася, однозначно виражають її зміст. Тут відтворено шлях Шевченка від ідилічного, властивого дітям, сприйняття батьківської (а отже, і своєї) оселі і садиби як цілого світу до величезних зусиль, аби роздобути для себе шматину землі (грунту, — в означенні самого Тараса) та звести власну хату, в якій зажити по-людськи. А поміж цими двома умовними точками — сирітське поневіряння по чужих людях, «служба» козачком у панських маєтках і міських будинках, квартирування у пітерських убогих оселях уже за власний кошт.

Володимир Біленко
журналіст,

заступник головного редактора
газети «Сільські вісті»,
м. Київ

Між цими точками — і почесні гостини в Україні по панських маєтностях та гіркі побачення з батьківською оселею, рідними братами і сестрами, але вже без ідилії ...

Між цими точками — й «оселі» та «садиби» у вигляді жандармських казематів і солдатських казарм по далеких військових укріпленнях. І за таких умов — не тільки омріяння власної оселі у рідному краї, а й вияв особливої симпатії до хутірської системи, у якій вбачав чи не найкращий спосіб господарювання освічених, справедливих і благородних власників. Саме з таких позицій, виношених і сформованих на засланні, визріває уже в Петері, на схилі життя, і план власної садиби та проект своєї (!) хати на Дніпрових кручах.

Про цей важкий шлях до мрії, яка не сповнилася, означений тут пунктирно, оповідає здебільшого сам Шевченко — фрагментами з його поетичних творів, повістей, листування, щоденникових записів. Вони передають його емоційний стан і потужну енергетику великої особистості. Використано (в репродукціях) і картини та малюнки Тараса. Звичайно ж, не як прямі ілюстрації до текстів: вони збагачують колорит книжки і підсилюють її емоційну та пізнавальну насиченість, а в сукупності з текстом передають драматизм долі Шевченка і водночас дивовижну силу його характеру, волю до повноцінного буття.

Автор книжки тільки дещо переказує, коментує, пов'язуючи Тарасову мрію з реаліями його життя. Ідея створити таку книжку належить інженерові-будівельнику та журналісту *Павлу Філю*, який на стор. 8—22 розмірковує, як можна було б реалізувати Шевченків задум. Віриться, що нині, в нелегкі часи, все ж таки знайдуться ентузіасти, які довершать Шевченкову мрію — збудують оселю, облаштуватимуть садибу за його концепціями і планами. Як пам'ятник нашому національному генієві і Пророку, що стане потужним осередком його незнищеного духу і полум'яної любові до України, до людини. ■